

Een wereld met littekens

Er was eens een wereld
Waar we leerden van elkaar
Waar we konden bidden en knielen
Zonder onterecht gevaar

Soms... dames en heren
Soms zou ik mijn eigen sprookje willen maken
Een eigen wereld creëren
Waar alleen de liefde de mensen nog kan raken

Want... gebeurt niet alles met een reden?
Moeten we niet leren van de geschiedenis?
Van de oorlogen uit ons verleden
Die hebben gezorgd, voor een bloederige duisternis

Zou er niet na die oorlog
Een lang en gelukkig leven moeten bestaan?
Waar we alleen maar schieten met vrede
En waar elk geloof is toegestaan

Een wereld met spotprenten
Die ook wij kunnen waarderen
Zonder terreur of gijzelingen
Gewoon de vrijheid respecteren

Een wereld met littekens
Waar de blauwe lucht elk jaar weer kleurt
Door herinneringen en gedachten
Die zelfs door de wolken worden betreurd

Waar de witte kruizen bloeien
Voor eindelijk vergeven vijanden
Zodat we nooit, maar dan ook nooit meer vergeten
Waar de wereld tussen 40 en 45 in belandde